

Đưa thì cũng sẽ dây dưa mãi - Bánh tét sẽ bị rách cả năm

Mâm ngũ quả đẹp

Tốt đờn nhà kia đờn thờ kiêng
Sợ m chi cũng sợ gánh u phiến
Mua chuối: sợ làm ăn khó “ngóc”
Mua lê: sợ rách lờo xóm giềng

Mua bom: sợ suốt năm toàn “nổ”
Mua xoài: sợ thiêu thờn triền miên
Mua cam: sợ âm thờ m chờ u đờng
Mua táo: sợ rời... bón cả niên

Ô hô ! đã vờ y đờng sợ m sợ a
Trời lờ i trờ i lờ , khờ i trờ n trờ n.

hahaha! chí lý chí lý!

C u d a đ xài r a

V y thì bàn cúng s tr ng không
Ch c n bình l v i bó bông
D a thì cũng s dây d a mãi
Bánh tét s b rách c năm

Xin xâm l i càng nên kiêng c
Vì ng i năm m i s b xiêng
S u riêng càng nên không dám r
Mãng c t thì b ng t ng ra

Ngoài ra c n c trái thanh long
B i vì v n s s long đong
Trái t c l i càng nên kiêng đ y
B t c m i đ u xui c năm

Bánh ít không đ c ăn ngày T t
C gì đây n a h i ng i i!!!
Xuân đ n Xuân đi , ba ngày T t
đ lo bánh trái, m ng ra ph t
thôi thì ta ch ng hoa v i qu
C u cho Đ Xài kh i lo xa!

Thi ngũ qu

- Trong khi ai n y đ u k công s m nh ng th trái cây quý nh t trong n c nh đào m n L ng
S n, h ng H c Trì, nhãn l ng S n Nam (H ng Yên), v i thi u H i D ng, cam Ngh An... thì
Tr ng Qu nh l i mang thi b ng m t b c tranh thi u n kh a thân.

Chúa và bà chính cung cùng xem bức tranh lòng và ch&#t v&#n:

- Bức tranh này mà tr&#ng d&#m b&#o là mâm ngũ qu&# ? Tr&#ng Qu&#nh g&#t g&#m m&#m c&#i:

- Chúa th&#ng không nh&#n ra mâm ngũ qu&# th&#t sao? Này nhé: (Ch&# vào đ&#u thi&#u n&#) đây không phải là m&#t trái b&#i đ&#p vào b&#c nh&#t hay sao? (L&#i ch&# vào đôi m&#t) Đây không phải m&#t chùm g&#m hai qu&# nhãn l&#ng S&#n Nam hay sao? (L&#i ch&# vào b&#ng&#c tr&#n n&#n) Đây không phải là m&#t c&#p đào t&# l&#ng S&#n th&# th&#ng th&#ng hay sao? (Ch&# vào đôi bàn tay búp măng) Còn đây ch&#ng phải hai trái ph&#t th&# c&#c quý hay sao? (R&#i ch&# vào ch&# h&#p đ&#n nh&#t mà nhà Chúa n&#y gi&# c&# nhìn ch&#m ch&#m vào đó) Còn đây không phải là m&#t múi mít th&#m ngon nh&#t tr&#n đ&#i hay sao?

V&#a nghe tr&#ng gi&#ng gi&#i, nhà chúa v&#a say m&#t ng&#m đ&# “ngũ qu&#” và ngài c&# nu&#t n&#c mi&#ng &#ng &#c, lòng ngài r&#o r&#c, y nh&# th&# ngài b&# 5 th&# qu&# k&# đi&#u kia h&#p m&#t h&#n vía. Bà chính cung đ&#ng bên c&#nh đ&#a m&#t l&#m ngài m&#y l&#n, ngài cũng th&#y k&#. Đ&#n ngài phán
- Giá mâm ngũ qu&# c&#a khanh mà là th&#t thì ta ch&#m gi&#i nh&#t cho khanh, không còn phải đ&#n đ&#o gì n&#a! Qu&#nh can ngay:

- &#y, kh&#i chúa th&#ng! S&# dĩ mâm ngũ qu&# này đ&#c th&#n ch&#n đ&# thi là vì nó không bao gi&# tàn úa l&#t phai. Ch&# n&#u nó là th&#t thì b&#t quá chúa th&#ng ch&# thích nó đ&#c 2 ngày là cùng!

Chúa ch&#t nh&# l&#i nh&#ng th&# “ngũ qu&#” mà ngài đã đ&#c n&#m và n&#m r&#i thì chán, ngài li&#n so chúng v&#i ng&#i thi&#u n&# m&#n m&#n xuân xanh trong tranh và qu&# th&#t ngài c&#m th&#y n&#ng thi&#u n&# này có s&#c h&#p đ&#n h&#n h&#n. Nàng n&#m phải t&#m thân n&#n n&#ng &# đó, nh&#ng ngay c&# chúa n&#a cũng không tài nào chi&#m đ&#t n&#i nàng, mà ch&# có th&# chiêm ng&#ng b&#ng m&#t đ&# t&#ng t&#ng và m&# &#c mà thôi! Chúa c&# c&#i, v&# ð&#i kêu lên:

- Ta ch&#u khanh nói chí lý! Chí lý!

Ý chúa là ý Tr&#i, năm &#y mâm ngũ qu&# c&#a Tr&#ng Qu&#nh chi&#m gi&#i nh&#t. Bàn dân thiên h&# bi&#t chuy&#n đ&#u báiph&#c trí tu&# siêu qu&#n c&#a tr&#ng và l&#y làm x&#u h&# cho cái đ&#u óc bã đ&#u thô thi&#n c&#a mình. - T&#t c&# đ&#u là " Tr&#t Qu&#t ".